

Muñoz criticat

Primer va ser un sector de l'afecció granollerina el que no estava gaire d'acord amb els plantejaments d'Antoni Muñoz, preparador de l'E.C. Granollers juntament amb Joan Blázquez, tot al·legant que amb la plantilla de què disposava, quelcom que no fos ocupar un dels tres primers llocs de la classificació era un fracàs. A cada resultat negatiu que assolia el Granollers les crítiques es multiplicaven, arribant-se al màxim amb motiu de la crítica frontal, publicada en una revista local, feta per l'ex-president, senyor Torres. Això va motivar una polèmica, a vegades un xic apassionada, que finalitzà amb un acord tàcit de donar un nou marge de confiança a Muñoz. La visita del fàcil, sobre el paper, Reus semblava semblava seria el moment ideal d'una reconciliació demandada per tots i més tenint en compte el bon partit jugat per l'Esport Club en el Mini-Estadi.

Lluís Esteban

No s'han complert aquestes previsions de calma i així, després del punt perdut a casa (i en són sis) la gran majoria del públic present en el camp del carrer Girona demanà la dimissió de Muñoz. Tot i la negativa donada pel senyor Donnay, després d'aquest partit amb el Reus, envers el possible cessament de l'entrenador, tot semblava indicar que Muñoz ja ha començat a ésser qüestionat per la mateixa junta directiva de l'E.C. Granollers. La reunió mantinguda ahir, dimecres dia 14, amb els jugadors es un símptoma de la pèrdua de punts per part del preparador granollerí.

Potser és massa arriscat afirmar que de no ser pel cost econòmic que pel club representaria fer-se amb els serveis d'un nou entrenador i prescindir de Muñoz, aquest ja no hi seria a la banqueta dirigint els encontres del Granollers. De moment el que sí és segur és que resta a la corda fluixa i que els resultats dels dos o tres propers partits poden decidir la seva permanència.

Lluís Esteban

FUTBOL

A casa no hi ha manera

Sorprement i a la vegada merecut l'empat que el Reus va assolir diumenge passat al camp del carrer Girona. Aquest equip, classificat tercer per la cua, venia com a víctima segura a jugar un partit que molts esperaven seria el de la reconciliació del públic granollerí amb els seus jugadors i amb el preparador, Muñoz. A priori l'encontre no semblava presentar massa dificultats pels vallesans, tot i que és ben coneguda la gran precisió defensiva del Reus. El primer temps, que finalitzà amb avantatge local de dos gols a zero, va ser de net domini vallesà dedicant-se els visitants a defensar-se de la millor manera possible, posant en pràctica d'una manera força efectiva el fora de joc. L'apoteosi de bon joc dels homes de Muñoz va ser en els quinze últims minuts d'aquest primer període tot fent un futbol de molta qualitat i tenint al Reus tancat a la seva parcel·la. El primer gol del Granollers l'aconseguí Martín en el minut 33 en aprofitar un rebuig de la defensa reusenca després d'un lliure indirecte dins l'àrea visitant, producte d'una falta a Aleñà que devia

haver estat castigada amb penal. El segon gol granollerí fou obra d'Aleñà, un dels homes més destacats del seu equip, després de robar una pilota prop del mig camp i sortejar tots els contraris que va trobar. En la reanudació tothom esperava que seguis el mateix nivell de qualitat per part dels locals, produint-se un gran desencís en veure que a poc a poc el Reus s'anava fent amb el domini del partit. En el minut 10 d'aquesta segona part els tarraconins reduïren diferències en materialitzar un penal d'allò més rigorós amb el què havia estat castigat el Grano-

llers, sis minuts després arribà el que ningú no esperava: el gol de l'empat. Aquest el va fer Camarasa d'un centre-xut en el que la seva habilitat es va aliar amb l'excés de confiança de Mora. Aquest home que en general va fer un bon partit, però va estar molt nerviós després d'aquest gol, tenint alguna que altra errada que a la fi no va influir en el resultat final.

Bon arbitratge del senyor Torrent, que va tenir el bon gust de demanar disculpes en dues ocasions per no haver aplicat la corresponent llei de l'avantatge.

S'ha de lamentar la lesió d'Eduard Duran en una jugada fortuïta que el mantindrà inactiu al menys durant dos partits, doncs li van ser aplicats punts de sutura en la cella dreta al mateix temps que li fou enguixat el braç dret.

Granollers: Mora, Bruch, Pérez, Contreras, Puigerver, Alex, Moret, Capdevila, Vilà, Martín, (Pi), Duran (Belles) i Aleñà.

Reus: Alonso, Julvé, (Jordi) Morell, Solé, Pla, Lázaro, Lolo (Pellicer), Camarasa, Gil, Junco-sa, Paco. **LI. E.**

FUTBOL

G. Iberiana, 2 - Canovelles, 2

Es mereixien guanyar

Un penal en l'últim moment va impedir al Canovelles fer-se amb dos punts; dos punts guanyats a pòls deixant ben clar el gran moment de joc que, com ja hem comentat altres vegades, travessa el conjunt vallesà. A una Iberiana que no és ni l'ombra d'aquell equip de la temporada passada amb ambicions de pujar a tercera, el Canovelles li van ensenyar com es domina el centre de camp i com, amb dos homes tot incisius com Camacho i Soler, es pot portar de bòlid a tota una defensa. El primer en marcar va ser l'equip local, en el minut 34, tenint també la Iberiana varies ocasions de gol que podien haver deixat el partit vist per sentència, ja en la primera part. No va ser així, ans al contrari, marcant el gol de l'empat Soler en el minut 38. Nou minuts després d'haver-se reprès l'encontre, Soler tornà a veure "barraca" avançant al seu equip el que va voler amb la Iberiana, fent-se mereixedor d'una victòria que tots ja donaven per feta i que tan sols un inoportú penal va frustrar. Bon arbitratge del senyor Medina.

Amb aquest empat i el que va aconseguir dimecres passat, (1-0) en els 45 minuts que mancaven jugar amb el St. Cristòfol, el Canovelles s'ha col·locat setè en la classificació general, amb 15 punts i 1 positiu.

Gim. Iberiana: Pitarch, Alberto, Millan, Urret, Borrella, Picolo, Cirrini, Vázquez, Sarete, (Molina), Castillo, Bonilla, (Hugo).

Canovelles: Galarza, Javi, Izern, Aguirre, Samblàs I, Fernando, Amador, Samblàs II, (Medina), Camacho, Soler, Alfonso, (Marc).

LI. E.

LLINARS

Projectada la pel·lícula de l'expedició a l'Everest

L'alpinista i membre de l'expedició catalana a l'Everest '82, Jordi Pons va presentar la pel·lícula sobre l'expedició al cim del món, divendres passat a la Sala de la Biblioteca de la Caixa, en un acte organitzat pel Centre Excursionista de Llinars, que va comptar amb el suport de l'entitat financera.

Si resulta difícil fer sortir a la gent un dia d'hivern, i més si és un divendres, el fet que la Biblioteca s'omplís de gom a gom per a presenciar la pel·lícula de l'Everest, és un fet extraordinari a casa nostra.

Jordi Pons va encetar l'acte fent una expedició breu de l'expedició, va dir que "ens vam quedar sense la il·lusió de posar la nostra bandera al cim del món", apuntant també que l'alpinista sap acceptar la derrota.

La pel·lícula explica la marxa d'aproximació, la vida en els dife-

rents campaments instal·lats, la llarga escalada per l'aresta W. Aresta aconseguida solament en una ocasió, per la primavera de l'any 1979 per l'equip iugoslau dirigit per Tone Skerja.

En començar la pel·lícula se'ns presenta els disset alpinistes que formaven l'expedició. Alhora que es ret un homenatge als dos xerpes morts. Lhakpa Tsening, mor el dia 27 de setembre, i Nima Dorje, caigut el dia 14 d'octubre en l'atac final, baixant pel buit fins 2.500 metres.

Dia a dia, la pel·lícula ens mostra el treball, la progressió de l'expedició per l'aresta W. La bellesa de les imatges per uns, i el sentiment d'acompanyar-los en l'escalada per als altres, feia restar tot el públic en un silenci espectacular.

El fort vent de 140 quilòmetres per hora i els -47°C va fer recular la cordada d'atac, el dia 14 d'octubre. El dia 18 l'expedició es veia

obligada a renunciar a fer cim.

La pel·lícula acaba amb unes imatges del xerpa Nima. Com a completament a aquest final les notes de "Viatge a Itaca" posaven de relleu l'esperit dels que sentim la muntanya, el "més lluny".

Un cop acabada la projecció es va obrir un col·loqui entre Jordi Pons i el públic. Responent a una pregunta va dir que "vam marxar 17 coneguts i vam tornar 17 amics" i que solament en dues ocasions ha tingut problemes amb els companys d'expedició, "uns parlaven castellà i jo català", va dir.

"Everest '82" està realitzada per Jordi Pons i Lluís Belvis, la filmació va anar a cura de Jordi Pons, Jaume Altadill i Òscar Cadiach. El tect de Lluís Belvis és narrat per Ernest Serrahima.

Jordi Pons director de la pel·lícula ha realitzat més de 1.200 projeccions. **Joan B. Mauri**

CATALUNYA I LA GENERALITAT AL LLARG DE LA NOSTRA HISTÒRIA

«El llibre per a totes les llars»

Aquest llibre surt a la llum pública aquest any que Catalunya commemora el cinquantenari de la mort del president **FRANCESC MACIÀ**

Elaborat per un equip d'historiadors dirigit per Joan Culla
Acurada enquadernació, tomat 24 x 31,5 cms.
272 pàgines, profusament il·lustrat amb 129 fotografies a tot color i 147 en blanc i negre

GENERALITAT DE CATALUNYA
Departament de la Presidència

Distribució L'Arc de Berà - Centre Difusor d'Edicions Catalanes. Lluç, 10, 14 - Tel. 300 32 51 / 300 33 00 - Barcelona-5

COMPRO

OR - ARGENT - JOIES

Paguem en metal·lic al preu màxim

Establiment autoritzat

GARCIA CUEVAS

JOIER

C/ Santa Anna, 22 Tel. 870 04 85

GRANOLLERS